

Behandling af Finanslovsforslaget paa den første Dag, at hvis de Herrer ikke gik ind paa det og det, som nu provisorisk var beghndt, saa blev der ingen Sko af det Læder, saa blev der ingen Finanslov af det Finanslovsforslag. Jeg vil fremdrage denne Udtalelse fra Ministerens Side, at han ikke kan vige fra sin Position, og naar de Herrer saa ikke vige, og Tinget altsaa ikke giver efter og undertæfter sig, hvor han forlanger det, ogsaa paa disse enkelte Spørgsmaal, bliver trods al Velvilje Facit det 11te Finansprovisorium. Jeg ønsker at fremdrage dette, thi det forekommer mig, at det fatter et ganske vist sædvanligt, men for hvert Aar stærkere Bys over den nuværende Situation. Det er mig ikke muligt at fatte, at et Folketing i samme Øjeblik, som det hører en saadan Udtalelse fra Ministerbordet, kan tilsiige det samme Ministerium 6 Maaneders roligt Samarbejde. Det er mig ikke muligt at fatte, at det er Vejen til at vinde Agtelse for Folketinget. Det forekommer mig, at man snarere maa antage, at de modfatte Folkets maa ogsaa hos Offentligheden ligeoverfor en saadan Stilling at et Folketing overfor en Minister, der kommer med saadanne Udtalelser. Søvrigt vil jeg siige, at ganske imponerende ere saadanne bestemte Udtalelser om, hvad der vil komme ud af dette Finanslovsforslag, dog ikke. Ministeren kan jo ikke have en saa fuld Garanti for, at han bliver siddende, fordi han vil blive siddende, og i saa Fald mener at have Magt til at bestemme, hvad der skal komme ud af Forhandlingerne. Der kunde jo dog komme Hindringer i Vejen. Ministeriet har jo dog tit nok tilstaaet for os, at uagtet det ikke har noget med Folkets Tillid at gøre, saa er det en uødvendig Betingelse, at det har Kongens Tillid, og der kunde jo dog ogsaa i Løbet af nogle Maanedes komme en Vending deri. Det forekommer mig altsaa, at Ministeren ikke tør siige saa afgjort, at der ikke kan komme en Finanslov ud af Behandlingen af dette Finanslovsforslag, selv om Folketinget tog nok saa fast paa det, men at vi absolut skulde gaa ind i det 11te Finansprovisorium.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) blev noget nervøs over mine Udtalelser. Det var ikke min Hensigt at lægge det ærede Medlem Hindringer i Vejen for hans meget besværlige Opgave i Dag, men det var kun min Mening at siige, at det forekommer mig, at han og hans gennem disse Udtalelser i en ganske særlig Grad principielt have forandret sig; det skulde de have Lov til. Jeg betvivler ikke,

at det ikke er gavnligt for hans Offentlighed, det vil siige, for den Kredts, han fører Ordet for, at saa Debatter af den Slags her i Salen. Men saa kan det jo være gavnligt for Offentligheden, for Meningerne i en anden Kredts. Jeg mener nu ikke, at en Behandling af disse Spørgsmaal i og for sig hjælper stort inden for Tinget, men den hjælper ikke lidt udenfor Tinget, og jeg vil gerne indrømme ham, at den offentlige Mening skal styrkes, rejses og paa mange Steder atter vindes, forinden vi faa et Ting, der ikke med den No, som vi her, tager det, som Ministeren definerer 6 Maanedes forud. Derfor skulde det ærede Medlem lade hver følge sin Smag, og fordi han ikke har Byst til at vidne i den Retning, hvori jeg vidner, og paa den Maade, som jeg vidner, om vort Rald overfor den syge Grundlov, kan det ærede Medlem ikke hindre mig i at benytte min Ret efter Forretningsordenen. Men naar De ikke ønske, at jeg skal tale, ere De stærke nok til at forlange Afslutning; det viste De jo forleden Dag.

Bojsen: Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem just ikke taler til os her i Salen, men retter sine Ord til andre udenfor Salen, men han vil da heller ikke kunne undre sig over, at vi her ikke svare.

Harald Jensen: Jeg skal ikke blande mig stort i den storpolitiske Debat, som hidtil har været ført. Jeg og mine Meningsfæller skaa jo, som De vide, i det væsentligste paa det samme Standpunkt, som er blevet udtalt her fra Oppositionens Side. Jeg skal give det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds Ret i den Opsfattelse, han gjorde gjældende, at det, der maa gøres, er Arbejdet ude i Befolkningen, og at det er derigennem, at Provisoriet skal overvindes. Det er saaledes, at det Parti, hvortil jeg har den Ære at høre, har baaret sig ad hidtil, uagtet det, som det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) udtalte, at det i sin store Helhed kan siges, at vi leve som i et erobret Land, i langt højere Grad gælder for os. Jeg behøver blot at kalde tilbage i Erindringen nogle af Sommerens Begivenheder, saa vil det derigennem ses, med hvilken Hensynsløshed det socialdemokratiste Arbejderparti er blevet forfulgt. Jeg skal henviise til den 1ste Maj, da Arbejderne i de forskellige Byer ønskede paa en fredelig Maade at demonstrere for en forkortet Arbejdstid, da de ønskede at lægge deres Krav om en forkortet Arbejdstid frem for Befolkningen med al den Vægt, de kunde. Da saa man, at der fra Regeringens Side udgik Forbud mod, at en saadan fredelig